

cija 1883. Čehi zahtevajo še medicinski oddelek za česko vseučilišče v Pragi. Mesto Trebežice so Čehi pridobili premagavši nemčurje v 3. in 2. volilnem razredu; Slovenci v Ptujci še niso tako srečni, ker so 11. dec. za svoje kandidate dobili premalo glasov, pa ni dvomiti, da sčasoma proderejo; mesta na Slovenskem postanejo slovenska prej ali selej; saj itak pravih Nemcev ni veliko, večina so le slovenski odpadniki, renegati, Judeži. V Ljubljani pa v slovenskem zastopu mestnem neradi pogrešamo zastopnost, složnost, potrpljivost, ljubezen: slovenski zastopnik g. Potočnik je odstopil. Takšne novice nas štajerske Slovence močno bolijo. — Na Dunaji so hiše, kamor po zimi iz ulic pobirajo ljudi brez strehe in večerje. Oboje se jim da. Toda še to potepuhom ni prav. V nedeljo so se izmed 250 vsprejetih siromakov vzdignili najhujši zoper policaje in 3 hudo ranili. Z veliko težavo in silo so nemirneže vtišili. — Ogerski poslanec Rahoczy je ovadil, da so uradniki minister Tiszajevi od denarjev, ki so bili za jezove ob reki Tisi namenjeni, ukradli več kakor polovico pa s slabimi računi tatvino prekrili. Minister in njegov tajnik Hieronimi tajita. Vsled tega imenuje Rahoczy uradnike s tajnikom vred: lopovsko druhal. Tajnik odvrne, da Rahoczy postopa lopovski. Strašanski hrup nastane v zbornici. Potem pa pride do dvoboja, poslanec in tajnik streljata iz pištol na 15 korakov drug v drugega, nobeden ni zadet. — Donava, Drava in Sava so izstopile na Ogerskem in je posebno Pančeva zavoljo povodnji v velikej nevarnosti.

Vnanje države. Bismark se močno veseli, da sta si Francoska in Angleška zavoljo Egipta vskriž. Njegovi listi pravijo, da je se bilo bati angleško-francosko-ruske zveze, ki bi huda nevarnost bila za Evropo, t. j. Bismark se je bal vojske. No, sedaj mu daje angleška pohlepnost malega odduška. Število socialistov množi se ukljub najostrejšim postavam; katoličani pa trpijo preganjanje kakor poprej. akoravno nemško-pruski ministri pravijo, da se s papežem pogajajo in da zavlada kmalu cerkveni mir. — Franc. republ. Gambetta je neko žensko razžalil in ta mu je levice prestrelila z revolverjem. Republikanci pa sploh preveč davkov nalagajo in slabo gospodarijo; kupčija francozka močno propada. Zato si skušaja v zunanjih krajih odpreti novih tržišč; hočejo toraj zasesti otok Madagaskar in osrednjo Afriko ob reki Niger. — Italijanska vlada neče tistih lopovov izročiti našej, ki so iz Benetek pošiljali bombe v mesto Trst; tudi neče priznati veljavnost papeževe sodnije v Vatikanski palači. Zoper to so protestirale Avstrija in Portugalska. — Rumunski kralj se poda na pot v Rim k italijanskemu kralju. To ne pomeni nič dobrega. — Ruski car in cesarica podala sta se iz Petro-

grada nazaj v Gačino; vojni minister Vanovski bržeas odloži službo. — Srbska skupština sklicana je v Belgrad. Profesor Knićanin se je ustrelil. — Grška vlada dela priprave za veliko železnico od Aten skoz Tesalijo v Solun. — Turškemu sultanu se je posrečilo nemirnega Abadeillah-pašo ugrabiti in v Mesopotamijo odgnati. — Agiptovski Arabi-paša in obsojeni pa pomiloščeni tovarši se odpeljajo na angleško-indijski otok Ceylon, kder bodo prebivali živoč od penzije, katero je vsakemu dovolil egiptovski vice-kralj na pritiskanje Angležev.

Za poduk in kratek čas.

Zadar.

V Spljetu, v tem najinteresantnejšem gradu vseh Dalmatinskih mest, sem vtegnil se muditi le prav kratek čas. Črez tri pičle ure sladkega počitka so mornarji zopet vzdignili iz morske globine mogočna sidra in Maltino ogromno kolo je začelo pretepati nemirne valove, da se je dolga penasta riža vlekla za nami — in krasni Spljet in jegova prekrasna okolica in mična jegova luka nam je zginjala polagoma izpred radostno-omamljenih očíj.

Mimo skalovitega, le semtertje z oljkami in košatimi pinijami obraščenega ostrova Bue, med veliko (Zirona grande) in malo Zirono (Zirona piccola) ter mimo kacic 5 do 7 manjših, prezanimivih otočičev, za katerih hrbtom se razprostira lepi zaliv Trogirski (canele di Trau), smo prijadrali znovič na odprto, proti zapadu brezmejno morje. Lep je bil dan in topel in jasen kakor v prvi spomladi. Prijeten veter je hliedel od kopnega, da je zamogel parnik svoje peruti razviti, zazpeti svoja ponosna jadra, ki so mu podvojila prešnjo hitrino.

Vsled tako ugodnega vremena je nastalo vsepovsodi na morji sila živahno gibanje. Iz vsakega zaliva in od vsakega kota je priveslala kaka večja ali manjša jedralka, ki je dirjala proti jugu, obložena z vsakovrstno robo kakor z oljem, vinom, ribami, žitom in lesom. Veselo petje in glasno ukanje nam je donelo na ušesa iz sto in sto urnih bark in barkic. Tudi na Malti je sijalo marsikoma na obrazi veselje, kakor na gori solnce.

Mene je kratkočasil s podučljivim pripovedanjem uljuden, mnogo skušen frančiškan, ki je spremljal 15letnega dečka Stipana Merdujaša iz Spljeta na otok Cherso, da se tamo posveti redu sv. očeta Frančiška.

Mirno in tiho je sedel ubogi deček in se žalostno nazaj oziral po lepem Spljetu. In ko je ljubljeno mesto zginilo v daljavi, premagalo je bridko ločenje mladenca, da se je milo razjokal. Kdo bi se tudi ubranil žalosti po zgubi milene domačije! Ko smo se popoldne vozili

med mičnimi otoci in otočiči kakor Žirjem (Zuri), Kapri in Zmajem na levi, Zlarinom, Provičijem in Bačem na desni, pripetila se nam je skoro srašna nesreča.

Po obedu se poda kapitan, kterege je radi blagodušnosti vse spoštovalo, k delu na svoj za to odločeni prostor. Ravnokar je hotel neko povelje izvršiti, ko pokne puška, in zažvižga svinčenka mimo njegove sive glave. Na ladji je bilo namreč 20 jetnikov, katere so vojaki spremljali v Zadarske ječe. Ednemu teh stražnikov se je nehoté sprožila puška, da smo se vsi ustrašili, najbolj vojak sam a najmanj junaški kapitan.

Sredi večerke je prenehal, kakor bi pihnil, toli koristni in za to tako zaželeni vetrič hlideti. Naši mornarji so kakor veverice splezali na visoki jambor in čedno zložili vsa jadra, ozka in široka, ker je utihnil veter, ki jih je poprej koristno napenjal.

Malta je vsled nastale tišine zgubila mnogo prešnje hitrosti in naglosti. Posamezne jadralka pa so popolnem obtičale na visocem morji. Veslarji so pometali čolnice v vodo in ž njimi vlekli barke; pa taka pot je polževa pot. Silna nesreča je za ladje jadralka, ako jih sredi morja zasači taka tihota, ker se ne mogo ganiti ne naprej ne nazaj.

Morsko življenje ima pač tudi kakor vsakošno svoje solčne in senčne strani.

Ko je Malta tiho in lahko tekla tje čez mirno in kakor olje gladko morje, ponujala se je potniku lepa prilika, s čudenjem opazovati ta skrivnostni element — veličastno morje. Da! velikansko je to morje, katero imenujejo grški pisatelji nedogledno polje, polje nerodovitno in polje brez žetve. Malta je res rezala globoke brazde v to polje vodeno, ki pa ne sprejema semena. (Konec prih.)

Smešnica 50. Nekde osnovali so ljudske šoli drugi razred. Otroci so bili s par izjemki sami Slovenci, moliti pred in po šoli pa so morali nemški. Nekdo vpraša učenca: zakaj? Odgovori: Lastnik hiše je trd Nemeč in zato Bog v tem poslopji ne razume slovenski.

Fr. K.

Razne stvari.

(Slovenci mariborski) se ne udeležijo volitve za mestni zastop takrat tudi jutri 15. dec. ne!

(Javna zahvala) Kraj. šols. svet, kakor tudi šolsko ravnateljstvo v Cezanjevcih, se pristržno zahvalujeta v imenu šolske mladine, blagorodnemu gg. c. k. šols. nadzorniku in g. E. Prettenhoferju v Gradei za poslanca darila.

(Slovensko društvo) obhaja svoj II. občni zbor v prostorijah celjske čitalnice na sv. Štefanovo, dne 26. decembra t. l. ob 3. uri

popoldne. G. dr. Vošnjak povabljen je pri tej priliki poročati o svojem delovanji v državnem zboru; Slovenci celjskega, šmarijskega, laškega itd. okraja, dalje iz Savinjske in Šaleške doline pa imajo priliko pristopiti društvu in izraziti svoje želje. Več prihodnjič.

(V dež. šolskem svetu krajnskem) so nemškutarji Pirker, Smolej in Mrhal, pa narodnjaki: Klotutar, Šuklje, Zupan in Praprotnik.

(Prestavljen) bo celjske gimnazije ravnatelj g. Svoboda, nemškutar Marek pa bo šel v pokoj.

(V Krškem) imajo znanstvena predavanja v meščanski šoli, 10. dec. govorilo se je o človeških možganih, 17. dec. razlaga g. Lapajne zgodovino mesta Krškega. Začetek je ob 11. uri dopoldne.

(Notar g. Rudl) v Mahrenbergi rohni po trgu zaradi zadnjega dopisa iz Mahrenberške okolice in dolži č. g. kaplana M., da je dopisatelj. Bodi radovednemu rogoviležu povedano, da gosp. M. ni nikoli niti besedice ne dopisal „Slov. Gospodarju“.

(Prestavljeni) so oč. gg. kaplani Ignacij Rom v Mozirje, Miha Strašek v Rečico, Miha Šmid v Ljubno.

(Popotnik), list za šolo in dom se ne tiska v novem letu več pri celjskem nemčurji Rakuschi, ampak pri g. Leonu v Mariboru. Naročnina 3 fl. za celo leto, 1 fl. 60 za pol leta se pošilja g. Leonu, dopisi itd. pa pod adresno: Gospodu Mihael Nerat, nadučitelj v Mariboru. Tako je prav. Nemčurjem ne krajcerja več!

(V Šmariji) so pred 4 leti šolo postavili pa stropi so uže sedaj nekateri piravi, da jih mora liferant z novimi zamenjati, ker še ni dotekel čas poroštva. Peči pa je nek celjski lončar tako slabe za drage denarje spravil, da so uže lani bile za nič.

(V Ormoži) smejo hrvatska goveda vsako soboto vvažati.

Tržna cena

preteklega tódna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursčica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	7	—	5	—	4	80	3	20	5	66	4	50	4	30
Pinj	7	50	5	—	4	70	3	—	5	30	6	—	4	—
Celje	9	—	7	32	5	70	3	98	6	45	5	60	6	50
Gradec	7	41	5	36	4	41	3	17	6	50	5	36	5	25
Ljubljana	8	36	5	51	4	60	3	—	6	88	4	23	6	18
Celovec	7	68	5	69	4	52	3	31	4	88	5	—	5	—
Dunaj	10	20	8	—	8	45	9	—	8	80	8	85	—	20
Pešt	9	—	7	15	8	80	6	10	8	55	6	82	6	30